нікому не віддавай мене коли сонце сідає і коли стільки різних очей дивляться всі на захід і коли ніхто не згадає про схід
нікому не віддавай мене хай я буду тобі як маленьке зерня хай я буду як паросток а пізніше як квітка що принесе лиш тобі знаний плід посади мене там де сам хочеш щоб мені прорости доторкнися до мене й скажи будеш знаряддям ітимеш по тій землі яку дам і все тобі там буде добре сонце і дощ вітер і сніг будеш усім любов’ю і миром і усміхом кущем трояндовим і жасминовим деревом яблуні галузкою мирта будеш рікою й землею говоритимеш як дитина як дитина заплачеш і як дитина любитимеш кажу тобі так мій Боже підкидаю в повітря пелюстки червоних троянд легка як вітер повна щастя й довіри день добігає кінця любе сонце на нині минай тільки мене мій Боже нікому не віддавай